

वा पुनस्तत्रैव स्थापयेत् । ततः शान्त्यै अघोरेण तिलैः सहस्रं कृत्वा प्रार्थयेत् । “भगवान् भूतभव्येश ! लोकनाथ ! जगत्पते ! । जीर्णलिङ्गसहस्रद्वारः कृतस्तवाज्ञया मया । अग्निना दारुजं दग्धं लिङ्गं शैलादिकं जले । प्रायश्चित्ताय देवेश ! अघोरास्त्रेण तर्पितम् । ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि यद्योक्तं न कृतं यदि । तत्सर्वं पूर्णमेवास्तु त्वत्प्रसादान्महेश्वरेति” । ततो यजमानः प्रार्थयेत् । “गोविप्रशिलिभूतानामाचार्यस्य च यज्वनः । शान्तिर्भवतु देवेश ! अच्छिद्रं जायतामिदम्” । मूर्त्तौ द्वि विशेषः । “त्वत्प्रसादेन निर्विघ्नं देहं निर्मापयत्यसौ । वासं कुरु सुरश्रेष्ठ ! तावत्त्वं चाल्यके गृहे । वसन् क्लेशं सहित्वेह मूर्त्तिं वै तव पूर्ववत् । यावत् कारयेत् भक्तः कुरु तस्य च वाञ्छितमिति” । ततो नवां मूर्त्तिं लिङ्गं वा कल्पोक्तविधिना स्थापयेत् । भग्नमन्दिरादेः संस्कारे च स च विष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे उक्तो यथा “यस्य राज्ञस्तु विषये देववेश्म विशीर्यते । तस्य सीदति तद्वाज्यं देववेश्म यथा तथा । कृत्वा जीर्णस्य संस्कारं तथा देवेशवेश्मनि । द्विगुणं फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा” । विष्णुरहस्ये “पतितस्य च यः कर्त्ता पतमानस्य रक्षिता । विष्णोरायतनस्येह स नरो विष्णुलोकभाक्” अग्निपुराणे “पतितं पतमानन्तु तदाहं स्फुटितं नरः । ससृजुत्य हरेश्चाम द्विगुणं फलमाप्नुयात्” देवीपुराणे “मूलाच्छतगुणं पुण्यं प्राप्नुयाज्जीर्णकारकः । तस्मात् सर्वप्रयत्नेन जीर्णस्योद्धारमाचरेत्” । हयग्रीवपञ्चरात्रे “वापीकूपतडागानां सुरधाम्नां तथानघ ! । प्रतिमानां समानान् संस्कर्त्ता यो नरो भुवि । पुण्यं शतगुणं तस्य भवेन्मूलान्न संशयः । प्रतिष्ठाया विधिः कार्यस्तथा मन्दिरनिर्मिते । प्रायः श्रीहयग्रीवोक्तेरनुसारेण वैष्णवैः । देवालयप्रतिष्ठा च ख्याता तस्मिन्नेन किम् । श्रीमूर्त्तिस्थापनेनैव संपूर्णा सा विशेषतः । देवन्देहं देवतायाः प्रतिष्ठाविधिना सदा । संस्कार्यं मनुजानान्तु ससृदायोऽस्य कर्मणा” हरिभक्ति०२० विलासः ।

जीवि पु० जृ-किन् । कुठारे उच्चखटदत्तः ।

जीव प्राणने अक्षुधारणे आ० अक० प० सेट् । जीवति अजीवीत् जिजीव । अदिद् अजिजीवत् त जीवितं जीवनम् जीवः जीविका । “संशयं पुनराकृत्वा यदि जीवति पश्यति” हितो० “यतः परमपि जीवेज्जीवितनाथो भवेत्स्याः”

सा० द० “ज्योग् जीवति” का उ० “शतं जीवन्तु शरदः” ऋ० १०।१८।१ । प्राणधारणञ्च प्राणधारणोयोगोपष्टमि धारणमपि “नक्षत्रैश्च जीवति” मनुः । करणे सक० । “जीवेद्वैश्वस्य जीविकाम्” मनुः । जीवेत् कृत्यात् [रघुः । अति+अतिक्रम्य जीवने सक० । “अत्यजीवदमरास्त्रकेश्वरौ” अनु+पश्चाज्जीवने अतुरूपजीवने च सक० । “जीवन् त्वातु-जीवन्तु प्रजाः सर्वा युधिष्ठिर !” भा० उ० ४५२५ श्लो० “वां तां त्रियमसृयामः पुरा दृष्ट्वा युधिष्ठिरे । अद्य तामनुजीवामः” भा० द्रो० ४११ श्लो० ।

आ+उत्तिकरणे उपभोगे च सक० । “आजीवन खेच्छया दण्डप्रो दायस्तञ्चापि सोदयम्” याज्ञ० । “आजीवन उपभुञ्जानः” भिता० । “यथाजीवन्ति पुरुषं सर्वभूतानि सञ्जय !” भा० उ० १२२ अ० ।

उट्+उच्छ्वासने अक० । “उट्जीवत् सुनिवाभूर्वाताऽस्मिष्यत्-मायतम्” भट्टिः ।

प्रति+उट्+प्रतिरूपोज्जीवने । उप+आश्रित्य वर्तने सक० । “पूर्ववयसे पुत्राः पितर-सुपजीवन्ति उत्तरवयसे पुत्रान् पिता” शत० ब्रा० १२।२। १।१ । “शेषास्तसुपजीवेयुर्यथैव पितरं तथा” मनुः । उपजीवी उपजीव्यः ।

जीव पु० जीव-कर्त्तरि क । १ प्राणिनि २ जीवन्तीदृष्टे शृङ्ग-स्यतौ च मेदि० । ४ कर्णे ५ चेतने त्रिका० । भावे घञ् । ६ अक्षुधारणे अमरः करणे घञ् । ७ उट्त्तौ आजीविकायां मेदि० । अनुष्णादिकीटपर्यन्ते ट.प्राणिमात्रे षकार्यकारण-सञ्जाते । अनेकान्वादिनां जीवास्तिकायसंज्ञया परि-भाषिते १० पदार्थभेदे । त्रिविधश्चासौ अनादिसिद्धसक्त-बद्धभेदात् । अत्रानादिसिद्धोऽहेन् जीवास्तिकायाख्यः । व्यपेतमोहादिवन्द्यो सक्तः । मोहाद्यादृष्टस्तु बद्ध इति । ११ उपाधिप्रविष्टे वाङ्मनःप्राणकरणग्रामानुप्रविष्टे ब्रह्मणि । घटावच्छिन्नाकाशवत्शरीरत्रितयावच्छिन्ने १२ चैतन्ये । दर्पणस्यसुखप्रतिबिम्बवद् बुद्धिस्ये १३ चैतन्य-प्रतिबिम्बे । १४ साभासाहङ्कारे चित्प्रतिबिम्बे । प्राणा-दिकलापस्य १५ धारामितरि “प्राणान् चेतनरूपेण धार-यन् जीव उच्यते” इत्यभियुक्तोक्तेः १६ लिङ्गदेहे । “एवं पञ्चविधं लिङ्गं त्रिष्टत् षोडश विस्तृतम् । एष चेत-नया युक्तो जीव इत्यभिधीयते” इति श्रीभागवतम् । पञ्चविधं पञ्चतन्मात्रात्मकम् । त्रिष्टत् त्रिगुणम् । षोडश विकारालम्बनी विस्तृतमित्यनाद्यभिमानित्वेन इहलोक